«مسعود پزشکیان» در نشست شورای برنامه‌ریزی و توسعه استان گیلان به صورت ویدیوکنفرانسی؛

مردم باید احساس کنند که ما برای خدمت به آن‌ها آمده‌ایم

رئیس‌جمهور به مشکلات ناشی از جنگ تحمیلی اشاره کرد و گفت: کشور در شرایط نه جنگ نه صلح قرار ندارد، بلکه درگیر جنگ تمام‌عیار اقتصادی است؛ جنگی که با وجود نبود درگیری نظامی، از طریق مسدودسازی مسیرهای آبی و ایجاد محدودیت در مسیرهای زمینی علیه کشور دنبال می‌شود

«مسعود پزشکیان» روز پنجشنبه به صورت ویدیو کنفرانسی در نشست شورای برنامه‌ریزی و توسعه استان گیلان حضور یافت و با گرامیداشت یاد و خاطر تمام شهدای انقلاب اسلامی به ویژه شهدای دو جنگ اخیر، اظهار داشت: این عزیزان «عِندَ رَبِّهِمْ یُرزَقُونَ» هستند و نزد خداوند روزی می‌گیرند.ما از حضور این عزیزان محروم شده‌ایم، اما تلاش می‌کنیم که با قدرت، مسیر آنان را ادامه دهیم.

رئیس‌جمهور گفت: از اینکه نتوانستم در جلسات امروز در میان شما حاضر باشم، بسیار ناراحت هستم، برنامه داشتم برای بررسی برخی مسائل به گیلان بیاییم، اما اتفاقاتی رخ داد و این امکان فراهم نشد. با این حال، به شما قول می‌دهم در کوتاه‌ترین زمان ممکن به آنجا بیایم و از نزدیک در کنار شما بنشینیم و با هم گفت‌وگو کنیم.

وی با تاکید بر اینکه فرصت‌های گیلان با مشکلات موجود استان تناسبی ندارد، افزود: ظرفیت‌ها و فرصت‌های موجود در استان گیلان به‌اندازه‌ای است که اگر بتوانیم به‌درستی از آن‌ها استفاده کنیم، این استان نه‌تنها نیازی به کمک دولت ندارد، بلکه باید درآمدی نیز به کشور منتقل کند.

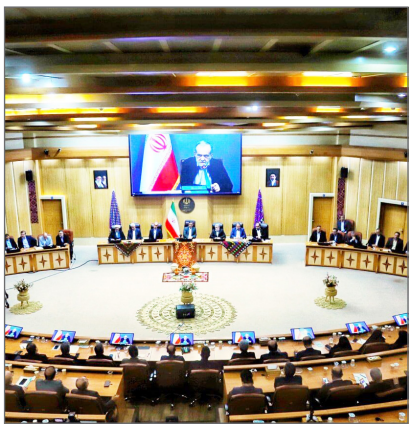
رئیس‌جمهور در بخشی دیگر از صحبت‌های خود، به مشکلات موجود کشور اشاره و تاکید کرد: باید گفت که اکنون در شرایط نه جنگ و نه صلح نیستیم، بلکه درگیر یک جنگ تمام‌عیار اقتصادی هستیم. ممکن است جنگ نظامی در جریان نباشد، اما جنگ اقتصادی تمام‌عیاری علیه کشور ما وجود دارد. دشمن مسیرهای آبی را بسته است و در مسیرهای زمینی نیز محدود ایجاد کرده است.

وی با اشاره به افزایش هزینه‌های ناشی از جنگ بر دولت، تصریح کرد: تلاش می‌کنیم که کشور در برابر همه این فشارها سربلند بایستد و بتوانیم مشکلات را تا حدود زیادی حل کنیم. این موضوع به لطف خداوند و با پشتیبانی رهبر شهید ما و رهبر عزیزمان محقق شده است؛ رهبر معظم انقلاب نیز امروز کمک می‌کنند وحدت و انسجام در کشور گسترش پیدا کند و مستحکم‌تر شود. رئیس‌جمهور با اشاره به تلاش دشمن برای ایجاد اختلاف و شکاف در داخل کشور، بر ضرورت تقویت انسجام ملی تأکید کرد و گفت: دشمن امیدوار است بتواند در کشورمان اختلاف ایجاد کند و در چنین شرایطی، ما باید برای گسترش انسجام ملی تلاش کنیم.

پزشکیان با تأکید بر اینکه هیچ مشکلی وجود ندارد که نتوان آن را حل کرد، افزود: باید تلاش کنید با وجود تمام تحریم‌ها و فشارهایی که دشمن بر کشور تحمیل می‌کند، استان گیلان را به الگویی برای سایر استان‌ها تبدیل کنید. کافی است به توان و ظرفیت‌های خودتان تکیه کنید؛ در این صورت مطمئن باشید راهکارهای لازم نیز پیدا خواهد شد.

شرایط موجود کشور، فرصتی طلایی برای استان‌های مرزی

پزشکیان با اشاره به شرایط کنونی کشور و فرصت‌هایی که در کنار تهدیدهای پیش‌آمده برای استان‌های مرزی ایجاد شده است، تأکید کرد: شرایطی که اکنون در کشور وجود دارد، در کنار تهدیدهای پیش‌آمده، برای استان گیلان و سایر استان‌های مرزی یک فرصت طلایی ایجاد کرده است. حدود ۷۵ تا ۸۰ درصد مسیر تجارت ما از خلیج فارس عبور می‌کرد، اما اکنون این مسیر بسته شده است. بنابراین، چه بخواهیم و چه نخواهیم، ناچاریم به‌گونه‌ای عمل کنیم که کشور بتواند حداکثر استفاده را از مسیرهای جایگزین و ظرفیت‌هایی که شما در اختیار دارید، ببرد.

وی در ادامه به رایزنی‌های انجام‌شده با سازمان برنامه و بودجه برای تأمین منابع مالی مورد نیاز به‌منظور تملک زمین‌های واقع در مسیر راه‌آهن رشت-آستارا اشاره کرد و گفت: رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور اعلام کرد هر میزان سند ارائه شود، هزینه آن پرداخت خواهد شد و از این بابت مشکلی وجود ندارد.

رئیس‌جمهور همچنین از انجام هماهنگی‌های لازم با طرف روس خبر داد و اظهار داشت: باید در طراحی مسیری که برای احداث راه‌آهن در نظر گرفته‌ایم، امکان احداث جاده‌ای دوطبقه نیز پیش‌بینی شود؛ به‌گونه‌ای که هم آزادراه از آن عبور کند، هم خط راه‌آهن و هم خودروهای دیگر امکان تردد داشته باشند؛ زیرا نمی‌توانیم با ایجاد جاده‌های بیشتر، مشکلات زیست‌محیطی را تشدید کنیم.

رئیس‌جمهور با اشاره به ظرفیت‌ها و فرصت‌های ژئوپلیتیکی گیلان، بر ضرورت بهره‌گیری از این توانمندی‌ها برای حل مشکلات و بهبود شرایط استان تاکید و خطاب به مدیران گفت: در استان شما، با توجه به ظرفیت‌ها و فرصت‌های خدادادی و موقعیت ژئوپلیتیکی و جغرافیای سیاسی آن، می‌توان منابعی جذب کرد و بسیاری از مشکلات را برطرف ساخت، کافی است باید باور داشته باشید که می‌توانید وضعیت خود را بهبود بخشید.

پزشکیان با اشاره به نقش مدیران در ایجاد تحول و تغییر در شرایط موجود، اظهار داشت: اگر هر یک از ما به ظرفیت‌ها، امکانات، نیروها و فرصت‌هایی که در اختیار داریم توجه کنیم، می‌توانیم تغییراتی ایجاد کنیم که در شرایط عادی حتی به ذهن انسان هم نمی‌رسد.

اعطای اختیارات به استانداران از تاکیدات رهبر شهید بود

وی افزود: یکی از تاکیدات رهبر شهید ما این بود که استانداران باید از اختیارات لازم برخوردار باشند. زمانی که مسئولیت را بر عهده گرفتم و بحث جنگ مطرح شد، تاکید ما این بود که باید به‌گونه‌ای عمل کنیم که دشمن تصور نکند با ترور می‌تواند کشور ما را از توان مدیریتی ساقط کند. از همان زمان درباره این موضوع صحبت کردیم و اعلام کردیم که استانداران می‌توانند به صورت مستقل بسیاری از کارها را انجام داده و امور را پیش برند. رئیس‌جمهور با اشاره به تاکید رهبر شهید بر واگذاری اختیارات به استانداران، گفت: رهبر عزیزمان در سخنرانی‌ها و همچنین در جلسه‌ای که با استانداران داشتند، بر ضرورت برخورداری آن‌ها از اختیارات لازم تاکید کردند. ما نیز اکنون در حال واگذاری اختیارات بیشتر و رفع موانع و مشکلات موجود هستیم.

پزشکیان در ادامه به ضرورت بازگشت منابع مالی محلی به استان‌ها اشاره کرد و گفت: منابعی که از استان‌ها به تهران می‌آید، باید به خود استان بازگردد. هفته گذشته در جلسه هیات دولت این موضوع را مطرح کردم و اکنون نیز در حال پیگیری آن هستیم. منابع استانی نباید در تهران یا در جای دیگری هزینه شود، بلکه باید به استان بازگردد. اگر این منابع در اختیار استان قرار گیرد، شما قادر خواهید بود بسیاری از مشکلاتی را که به آن‌ها اشاره کردید، برطرف کنید.

وی با تأکید بر پیگیری این موضوع در دولت، خاطر نشان کرد: این مسئله را به حول و قوه الهی حتماً دنبال خواهیم کرد. هفته گذشته نیز در جلسه‌ای که داشتم، بر این موضوع تأکید کردم و با رئیس کل بانک مرکزی و رئیس سازمان برنامه و بودجه نیز در این خصوص هماهنگی‌های لازم صورت گرفته است.

مسجد؛ کانون رسیدگی به مسائل محله و مردم

رئیس‌جمهور در ادامه با اشاره به طرح دولت وفاق در زمینه محله‌محوری و مسجدمحوری، خاطر نشان کرد: به باور من، مسجد باید به‌گونه‌ای عمل کند که گویی یک حکومت محلی در محله است و به مشکلات مردم رسیدگی می‌کند. وظیفه دولت نیز این است که به آن محله و منطقه کمک کند تا بتوانند مسائل و مشکلات مردم را پیگیری و برطرف کنند

پزشکیان با تاکید بر اهمیت آموزش‌وپرورش در ساخت آینده کشور و نسل‌های آتی، اظهار داشت: اعتقاد من این است که فرزندان ما سرمایه‌های بزرگ آینده کشور هستند و همین دانش‌آموزان آینده ما را می‌سازند، باید نگاه ویژه‌ای به آموزش‌وپرورش داشته باشیم. اگر به آموزش‌وپرورش توجه ویژه کنیم و بهترین آموزش، امکانات و معلمان را در این بخش فراهم آوریم، جوانان و افرادی که در آینده مسئولیت‌های کشور را بر عهده می‌گیرند، می‌توانند آینده‌ای درخشان برای ایران ما بسازند.

در برابر تهدیدها و تحریم‌ها پیروز خواهیم شد

وی در بخش پایانی سخنان خود با قدردانی از مجاهدت نیروهای مسلح در دفاع از کشور و همراهی و همدلی ملت بزرگ ایران اظهار کرد: نیروهای مسلح ما در دفاع از کشور کاری کارستان انجام دادند و مردم ایران نیز با ایستادگی مثال‌زدنی خود، دنیا را به حیرت واداشتند.

رئیس‌جمهور با تأکید بر قدردانی دولت از همراهی مردم در شرایط دشوار کشور افزود: مردم با وجود همه مشکلات، همراهی و همدلی خود را حفظ کردند و بهانه‌ای به دست دشمن ندادند؛ از این‌رو، از همه ملت بزرگ و نجیب ایران صمیمانه تشکر می‌کنیم و بابت قصورها و کاستی‌ها نیز از مردم عذرخواهی می‌کنیم.

پزشکیان تصریح کرد: با تمام وجود در خدمت مردم هستیم و برای عزت، سربلندی و پیشرفت ایران و ملت بزرگ آن از هیچ تلاشی فروگذار نخواهیم کرد.

رئیس‌جمهور با ابراز اطمینان نسبت به پیروزی ملت ایران در برابر فشارهای خارجی خاطرنشان کرد: باور و یقین داریم که در مقابل همه تهدیدها و تحریم‌ها پیروز خواهیم شد؛ چراکه این وعده خداوند است. تلاش می‌کنیم در مسیر الهی حرکت کنیم و تا پای جان به ملت ایران خدمت خواهیم کرد. وی همچنین از مدیران استان گیلان، نمایندگان مجلس شورای اسلامی، ائمه جمعه و جماعات و معاون اجرایی رئیس‌جمهور به‌دلیل تلاش‌ها و زحمات انجام‌شده در جریان این سفر قدردانی کرد.

رئیس‌جمهور با تأکید بر عزم دولت برای رفع موانع و حل مشکلات استان‌ها گفت: ما با همکاری و همدلی، مشکلات را حل و موانع را برطرف خواهیم کرد. اراده رهبر عزیز نیز بر واگذاری اختیارات بیشتر به استان‌هاست تا مدیران بتوانند برنامه‌ها و اقدامات موردنیاز را با سرعت و کارآمدی بیشتری اجرا کنند.

پزشکیان با تأکید بر اینکه وحدت و انسجام ملی موجب ناامیدی دشمنان خواهد شد، اظهار کرد: مردم باید ببینند و احساس کنند که ما برای خدمت به آن‌ها آمده‌ایم. امیدواریم خداوند کمک کند تا در مسیر خدمتگزاری، شرمنده مردم بزرگ و نجیب ایران نشویم.

سخن نخست

پویا وکیلی

زندگی زیر سایه نگاه دیگران؛ تا کجا؟

تا به حال به این فکر کرده‌ایم که چند تصمیم مهم زندگی‌مان را نه براساس خواسته واقعی خودمان، بلکه با تصور اینکه دیگران درباره ما چه فکری خواهند کرد، گرفته‌ایم؟

چند بار از بیان یک عقیده صرف‌نظر کرده‌ایم تا مبادا مورد قضاوت قرار بگیریم؟ چند فرصت را کنار گذاشته‌ایم، چند علاقه را پنهان کرده‌ایم و چند بار برخلاف میل درونی‌مان رفتار کرده‌ایم، فقط برای اینکه تصویر مطلوبی در ذهن دیگران داشته باشیم؟

شاید تلخ باشد، اما بسیاری از ما بیش از آنکه نگران چگونگی زندگی کردن باشیم، نگران چگونگی دیده شدن هستیم.

ما یاد گرفته‌ایم چگونه خودمان را به دیگران معرفی کنیم، چگونه رفتار کنیم که تأیید شویم و چگونه تصویری بسازیم که با انتظارات اطرافیان سازگار باشد؛ اما کمتر از خودمان پرسیده‌ایم: در میان تمام این تلاش‌ها برای پذیرفته شدن، چه بر سر خود واقعی‌مان آمده است؟

واقعیت این است که قضاوت دیگران هیچ‌گاه متوقف نمی‌شود. اگر متفاوت باشیم، قضاوت می‌شویم؛ اگر شبیه دیگران رفتار کنیم، باز هم قضاوت خواهیم شد. اگر ریسک کنیم، عده‌ای ما را بی‌احتیاط می‌دانند و اگر محتاط بمانیم، گروهی دیگر ما را ترسو و بی‌جرئت می‌خوانند. اگر موفق شویم، ممکن است متهم به خودخواهی شویم و اگر شکست بخوریم، عده‌ای شکستمان را تأیید باورهای قبلی خود بدانند

پس مسئله فقط قضاوت دیگران نیست؛ مسئله این است که چرا به قضاوت‌هایی تا این اندازه متناقض، اجازه داده‌ایم مسیر زندگی‌مان را تعیین کنند؟

اساساً یکی از بزرگ‌ترین موانع رشد فردی، وابستگی به تأیید بیرونی است. وقتی ارزش خودمان را از نگاه دیگران دریافت می‌کنیم، ناچار می‌شویم دائماً مطابق انتظارات آن‌ها زندگی کنیم. در چنین شرایطی، حتی انتخاب‌های شخصی‌مان هم دیگر کاملاً متعلق به خودمان نیستند.

خطرناک‌ترین بخش ماجرا اینجاست که این وابستگی به‌تدریج به یک عادت تبدیل می‌شود. آن‌قدر به سنجیدن رفتارمان با معیار دیگران عادت می‌کنیم که حتی وقتی کسی حضور ندارد، باز هم صدای قضاوت او را در ذهنمان می‌شنویم. دیگر نیازی نیست کسی مانع ما شود؛ خودمان پیش از هر اقدامی، خودمان را متوقف می‌کنیم.

از شروع یک کسب‌وکار می‌ترسیم، چون ممکن است شکست بخوریم و دیگران دربارمان حرف بزنند. از تغییر مسیر شغلی منصرف می‌شویم، چون شاید دیگران تصور کنند به جایگاه قبلی‌مان نرسیده‌ایم. حتی گاهی در روابط، انتخاب‌ها و سبک زندگی خودمان هم به‌جای رضایت درونی، به دنبال کسب تأیید بیرونی هستیم.

اما یک پرسش اساسی وجود دارد: اگر قرار باشد تمام عمرمان را صرف جلوگیری از قضاوت دیگران کنیم، چه زمانی فرصت زندگی کردن پیدا خواهیم کرد؟

باید بپذیریم که ما مسئول مدیریت برداشت همه انسان‌ها از خودمان نیستیم. دیگران حق دارند درباره ما نظر داشته باشند، اما این حق به معنای آن نیست که ما موظف باشیم مطابق نظر آن‌ها زندگی کنیم. البته رهایی از قضاوت دیگران به معنای بی‌توجهی به نقد، نادیده گرفتن تجربه دیگران یا اصرار بر درست دانستن خودمان نیست. تفاوت بزرگی میان شنیدن یک نقد سازنده و سپردن اختیار زندگی به دیگران وجود دارد. انسان بالغ، نقد را می‌شنود، درباره آن فکر می‌کند، اما اجازه نمی‌دهد هر نظری هویت و مسیر زندگی‌اش را تعریف کند.

شاید زمان آن رسیده باشد که از خودمان یک سؤال جدی بپرسیم: اگر قرار نبود هیچ‌کس درباره انتخاب‌هایمان قضاوت کند، چه تصمیمی برای زندگی‌مان می‌گرفتیم؟

پاسخ این سؤال می‌تواند بسیاری از خواسته‌های فراموش‌شده، تصمیم‌های به‌تعویق‌افتاده و آرزوهایی را آشکار کند که سال‌ها زیر سایه ترس از نگاه دیگران پنهان کرده‌ایم.

ما فقط یک بار فرصت زندگی کردن داریم؛ اما عجیب است که گاهی این فرصت محدود را صرف راضی نگه داشتن کسانی می‌کنیم که نه مسئول خوشبختی ما هستند و نه قرار است پیامد انتخاب‌های ما را زندگی کنند.

شاید بزرگ‌ترین شکست زندگی این نباشد که دیگران ما را نپذیرند؛ بلکه این باشد که برای پذیرفته شدن از سوی آن‌ها، خودمان را نپذیرفته باشیم.

وقت آن رسیده است که به‌جای زندگی کردن برای تصویری که دیگران از ما می‌پسندند، جرئت کنیم خود واقعی‌مان باشیم. چراکه در پایان، این دیگران نیستند که باید با زندگی ازدست‌رفته ما کنار بیایند؛ این خود ما هستیم که باید پاسخگوی فرصت‌هایی باشیم که به‌خاطر ترس از قضاوت، هرگز به آن‌ها فرصت ندادیم.